

**Venerabilis Bedæ Presbyteri Anglo-Saxonis, Doctoris
Ecclesiæ Vere Illuminati Opera Theologica, Moralia,
Historica, Philosophica, Mathematica & Rhetorica,
quotquot hucusque haberi potuerunt omnia**

In Vetus Et Novum Testamentum, Salvberrimis In Moysis Pentatevchvm,
Tobiam & Iobum, Libros Regum, Davidis Pasalmos, Parabolas Salomonis &
Cantica, Prophetas &c. explanationibus & Quæstionibus enodata:
Moralibus doctrinis & expositionibus in quatuor Evangelistarum Evangelia
illustrata: facundissimis ...

Continens Doctissimas Svper Varios Veteris Testamenti Libros
Quæstiones, Et Commentaria In Psalmos Davidis - Vna Cvm Vocabvlorvm
Psalterii Expositione: De Templo Salomonis, Et Sex Dierum Creatione:
Commentarivm Item In Boethii Librvm De Sanctissima Trinitate, Aliosqve
Piissimos Tractatvs De ...

Beda <Heiliger>

Coloniæ Agrippinæ, 1688

Quæstiones super librum Ruth.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72069)

illudit. Sed quid est, quod Samson ille ab Allophilis captus, postquam oculos perdidit, ad molam deputatus est? Quia nimirum maligni spiritus postquam tentationum stimulis intus aciem contemplationis effodiunt, foris hominem in circuitu laborum mittunt. Quod si aliquando idem homo agendo poenitentiam redeat, illi velut coma reducitur: id est, gratia reslorescente, reparatur ad salutem. Deinde cupiditatis ac luxuriæ subversis columnis victores hostes dejicit, & reparato certamine in finem tortissimè de dæmonibus triumphabit.

Explanationis in librum Iudicum, finis.

VENERABILIS BEDÆ
PRESBYTERI, QUÆSTIONVM
SUPER LIBRUM RUTH, EX
dictis Patrum, Dialogus.

VIDEAMUS nunc de Ruth; habet enim ista typum Ecclesiæ. Primum quod alienigena est ex populo gentili, quæ relicta patria & omnibus quæ illius erant, vadit in terram Israel: & cum prohiberet illam socius sua pergere secum, perseverabat dicens: *Quocunque perrexeris pergam. Populus tuus, populus meus: & Deus tuus, Deus meus. Quæ te morientem terra susceperit, in ea moriar. Quæ uxor sine dubio typum in illa fuisse Ecclesiæ manifestat. Sic enim Ecclesiæ ex gentibus ad Dominum convocata, relicta patria sua, quod est idololatria, & omnia universa conversatione terrena: profitetur Dominum Deum suum esse, in quem Sancti crediderunt, & illuc se iuram, ubi caro Christi post passionem ascendit, & ob eius nomen in hoc seculo pati usque ad mortem, & cum sanctorum populo, patriarchis scilicet, prophetis, consociandam. De quorum societate quod sanctis ex stirpe Abraham venientibus consociaretur, Moses in Cantico ostendit, dicens: *Latamini gentes cum plebe eius. Id est, vos qui ex gentibus estis credituri, cum illis qui primi electi sunt æterna lætitia exultate. Ingressa autem Ruth cum sociis suis in terram Israel, ob merita obsequiorum suorum providetur, ut homini conjungeretur, ex Abraham stirpe venienti, & primum quidem huic quem ipsa propinquum magis esse credebat: qui negat se posse illi nubere, offertur: & recedente illo per testimonium decem majorum, Booz illi conjungitur, & ab ipsis decem senioribus benedicitur: quia prior ipse ex cognatis confitetur, se eidem nubere posse. Hoc loco Joannis Baptiste figuram ostendi exultimamus; quia cum ipse Apostolo Christus putaretur, & interrogaretur quis esset: *non negavit, sed confessus est dicens, Christum se non esse. Et perseverantibus his qui miseri erant, & inquirentibus quis esset, respondit: ego sum vox clamantis in deserto. Novissimè etiam confitetur de Domino ipse dicens: Qui habet sponsam, sponsus est. Se autem amicum sponsi manifestat, cum adiecit: Amicus autem sponsi est qui stat, & audit eum, & lætatur propter vocem sponsi. hunc ergo Christum exultimabant: quia Christum in die visitationis suæ venisse non intelligebant. Est quippe Ecclesiæ sponsus, qui prophetis vocibus est ante promissus, sed licet ille propinquus negavit, & postea Ruth jungitur Booz: ita Christus, qui verè sponsus Ecclesiæ est, quem Prophetarum omnium oracula cecinerant, dignatus est Ecclesiam assumere, & ex omnibus gentibus per totum orbem terrarum Deo Patri innumeros populos offerre. Quod verò excalceat se cognatus ille, veterum consuetudo erat, ut si sponsam sponsus repudiare vellet, discalcearetur ille, & hoc esset signum repudii. Proinde excalceare jubetur, ne ad Ecclesiam quasi sponsus calceatus accederet. hoc enim Christo servabatur, qui verus sponsus erat Decem autem majorum natu benedictio: hoc ostendit in nomine Jesu omnes esse gentes salvandas ac benedicendas. Nota enim apud Græcos decem significat. Quæ pri-***

ma litera nomen Domini Jesu summoperè scribit. Quæ res ut diximus, omnes gentes per ipsum salvandas ac benedicendas esse demonstrat. Nec dubitet ergo quicumque, hæc ut dicta sunt, credere: cum videat universa, & ab initio figuris antecedentibus præcurrisse, & per adventum Domini manifestè adimpleta sic esse, & quæ supersunt, hoc modo perficienda in veritate, consonantibus omnibus & vocibus & figuris sacrarum Scripturarum: quæ adimplevit is qui pollicitus est per filium suum Jesum Christum Dominum, Regem & Salvatorem nostrum, cum quo est illi gloria & honor in secula seculorum. Amen.

Explanationis in librum Ruth, finis.

VENERABILIS BEDÆ
PRESBYTERI, QUÆSTIONVM
SUPER LIBRUM PRIMUM
Regum, ex dictis Patrum, Dialogus.

CAPUT I.

DE NATIVITATE SAMVELIS.

ROST librum Iudicum sequitur liber Regum. Et aspice tempora. Primum Judicum, postea Regum: sicut erit primum Judicum, deinde regnum. In quibus quippe temporibus, multis & variis modis sacramenta Christi & Ecclesiæ revelantur. Nam ab ipso exordio Regum commutatum sacerdotium in Samuele reprobato Heli: & commutatum regnum in David, reprobato Saule, exclamavit prænunciari novum sacerdotium novumque regnum reprobato veteri quod umbra erat futuri, in Domino Jesu Christo venturum. Nonne ipse David cum panes propositionis manducavit, quos non licebat manducare, nisi solis sacerdotibus in una persona utrumque futurum, id est, in uno Jesu Christo regnum & sacerdotium figuravit? Itaque ipsa Samuelis sacerdotis successio, novum ut prædictum est, & sempiternum sacerdotium præfigurabat, qui est Christus Jesus, Heli sacerdote reprobato, id est, Judaico sacerdotio abjecto. Mater quoque ipsa Samuelis, quæ prius fuit sterilis, & posteriori fecunditate lætata, cuius etiam nomen anna, id est, gratia ejus interpretatur, ipsam religionem Christianam, ipsam postremo Dei gratiam significat: quia nobis Christus oritur, ipsam quoque Ecclesiam, quæ olim sterilis, nunc fecunda in Dei laude lætatur. Quæ nihil aliud in cantico tuo prophetare videtur, nisi mutationem veteris testamenti: vel sacerdotii, in novum testamentum: vel sacerdotium, qui est Christus. Nisi forte quis dicat, nihil annam prophetasse, sed Deum tantummodo propter filium impetratum, exultanti prædicatione laudasse. Quid ergo sibi vult quod ait: *Arcum potentum fecit infirmum, & infirmi accincti sunt virtute: pleni panibus minorati sunt, & esurientes exarserunt terram: quia sterilis: peperit septem, & servavit in filiis infirmata est? Nunquid ipsa septem peperit, quamvis sterilis fuerit? Unicum habebat, quando ista dicebat: sed nec postea septem peperit five sex: quibus septimus esset ipse Samuel, sed tres mares, & duas feminas. Deinde in illo populo, cum adhuc nemo regnaret, quid in extremo potuit? Dat virtutem Regibus nostris, & exaltabit cornu Christi sui. Unde hæc dicebat, nisi prophetabat? Dicit ergo Ecclesiæ Christi, civitatis regis magni, Gratia: Jena, prole fecundam, dicit quod tanto ante de se prophetatum per hujus pie matris affectum agnoscit, *Confirmatum est cor meum in Domino, & exaltatum est cornu meum in Deo salutari meo, &c.* Interea Samuel erat ministrus in templo Dei, accinctus ephod. *Parvulus filii Heli divina sacrificia ne scientes, peccabant coram Domino: & deridebant per eos multi sacrificium dei. Unde & Heli sacerdos pro eorum iniquitate damnatus est, quod eos peccates minus**